

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Petra Průchy, JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobce: **M. D.**, zast. JUDr. Karlem Sochořem, advokátem, se sídlem Ostrava, Na Hradbách 2632/18, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 4. 2007, č. j. 61 Az 98/2005 - 18,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále též „stěžovatel“) brojil žalobou podanou u Krajského soudu v Ostravě proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 3. 8. 2005, č. j. OAM-1281/VL-19-08-2005, kterým byla jeho žádost o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), neboť bylo zjištěno, že žalobce neuváděl skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu.

Krajský soud v Ostravě shora označeným napadeným rozsudkem rozhodl, že se žaloba zamítá a žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Proti tomuto rozsudku žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas podal kasační stížnost, v níž konstatuje, že ji podává podle § 103 odst. 1 písm. a) až d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Namítá nesprávné posouzení věci krajským soudem v rozporu s platným právním řádem a vážná pochybení všech dosavadních orgánů v řízení o udělení azylu. Požaduje zrušení shora citovaného rozsudku, vrácení věci krajskému soudu k dalšímu řízení a přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Dále stěžovatel žádá o ustanovení bezplatného právního zástupce z řad advokátů, a o **tlumočníka** do ruského jazyka.

Krajský soud v Ostravě svým usnesením ze dne 28. 8. 2007, č. j. 61 Az 98/2005 - 29, ustanovil stěžovateli pro řízení o kasační stížnosti zástupce JUDr. Karla Sochora, advokáta, prostřednictvím kterého stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od dne doručení tohoto usnesení opravil a doplnil kasační stížnost žalobce ze dne 14. 5. 2007 a to tak, aby bylo zřejmé, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je kasační stížnost podávána. Krajský soud zároveň stěžovatele poučil, že nebude-li výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, může být kasační stížnost odmítnuta. Podle údajů na doručence bylo toto usnesení doručeno zástupci stěžovatele dne 5. 9. 2007.

V určené lhůtě, ani později však stěžovatel (jeho zástupce) na výzvu obsaženou v usnesení nereagoval. Následně předložil Krajský soud v Ostravě věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že za situace, kdy nebylo reagováno na výzvu Krajského soudu v Ostravě k doplnění kasační stížnosti a tato nadále nesplňuje náležitosti předepsané ustanovením § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 103 odst. 1 s. ř. s., nezbyvá než ji odmítnout.

Podle ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně. Podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Z výše uvedeného plyne, že kasační stížnost zůstává neurčitá a nekonkrétní. V textu kasační stížnosti stěžovatel neuvádí, v jakém rozsahu napadá rozsudek krajského soudu, ani žádné konkrétní důvody. Z textu kasační stížnosti tak není poznatelné, v čem stěžovatel spatřuje nezákonnost či nesprávnost napadeného rozsudku krajského soudu, resp. jaká pochybení krajskému soudu vytýká.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, pokud stěžovatel v kasační stížnosti neuvede, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), a tyto vady k výzvě soudu nebyly odstraněny, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 - 40).

Tak tomu je i v posuzované věci, kdy stěžovatel pouze uvedl, že kasační stížnost podává z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. Stěžovatel neuvádí nic konkrétního proti postupu či rozsudku krajského soudu, neuvádí, jakých pochybení se soud dopustil (ať již ve smyslu vad řízení, či v právním závěru), pouze obecně namítá, že krajský soud věc posoudil v rozporu s platným právním řádem. Takto formulovanou kasační stížnost považuje Nejvyšší správní soud za nedostačující ve smyslu ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. se zřetelem k ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatel (jeho zástupce) byli řádně vyzváni k odstranění vytýkaných vad kasační stížnosti a byli současně poučeni o následcích nerespektování této výzvy. Vytýkané vady stěžovatel ve stanovené lhůtě, ani později

neodstranil. Vzhledem k tomu, že potřebné údaje nebyly stěžovatelem doplněny, nebyly splněny podmínky ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. pro projednání kasační stížnosti.

Za této situace nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítnout, neboť nebyla ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení není možno pro tento nedostatek pokračovat.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že zástupci stěžovatele nepřiznal odměnu za zastupování, ač podle ust. § 35 odst. 8 s. ř. s. platí hotové výdaje a odměnu soudem ustanovenému advokátovi stát. Odměna nebyla přiznána, neboť podle obsahu spisu ustanovený advokát ve prospěch stěžovatele neučinil jediný úkon právní služby. Na výzvu krajského soudu k doplnění kasační stížnosti nereagoval – ani nesdělil soudu, jaké okolnosti tvoří překážku vyhovění této výzvě.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. listopadu 2007

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu